

ת"פ 56173/02/18 - מדינת ישראל נגד אחמד גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56173-02-18 מדינת ישראל נ' גאבר

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד גאבר

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד תמר איבלמן

ב"כ הנאשם: עו"ד יעקב ג'אבר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירת ניסיון לסחר בסם מסוכן שבוצעה ביום 14.2.18. באותו מועד בשעה 17:26 נסעו הנאשם ושאדי ג'אבר (להלן: "שאדי") ברכבו של הנאשם. במהלך הנסיעה, החזיקו השניים שקית ובה 400 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. הנאשם הוציא מתוך השקית שתי טבליות אותן שמר בכיסו, מסר לשאדי את השקית עם יתר הטבליות ואמר לו כי מדובר בסם מסוג "אקסטזי", שבכוונתו להעביר לאחר, שזהותו לא ידועה. הנאשם ביקש משאדי שיחזיק את השקית ויעמוד במרחק של כמה עשרות מטרים ממנו, בעת שהוא מציג בפני האחר את שתי הטבליות. שאדי הכניס את השקית לכיס מעילו. הנאשם חנה את רכבו ברחוב צלאח א-דין. שוטרים שהגיעו למקום ביקשו לעצור את הרכב ואת יושביו לבדיקה. הנאשם סירב לבקשת השוטרים להזדהות ולצאת מהרכב, נופף בידיו וצעק לעבר שאדי "תברח, תברח".

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו והוסכם על הגשת תסקיר מבחן בעניינו. לא הוצגה הסכמה לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 20.1.19 מלמד כי הנאשם בן 36, נשוי ואב לחמישה ילדים, שוהה בתנאי מעצר בית חלקי בפיקוח אחיו. טרם מעצרו התגורר הנאשם עם משפחתו ועבד בעבודות מזדמנות. הנאשם סיים שש שנות לימוד בלבד, כשברקע חוסר מוטיבציה והישגים לימודיים נמוכים. בגיל 14 החל לעבוד בעבודות מזדמנות, ללא יציבות, וכיום עובד בתחום השיפוצים עם אחיו. הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות, שעומדות ברקע לאי היציבות התעסוקתית, אולם כיום אינו נתון במעקב או בטיפול. אשתו של הנאשם אינה עובדת ומצבם הכלכלי ירוד. לנאשם

אין הרשעות קודמות וביחס לעבירה הנוכחית מסר כי שימש באותה תקופה נהג הסעות וכי בן דודו הוא שיזם את העברת הסמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם חלקו ומעורבותו בעבירה לכדי נהיגה בלבד תמורת סכום של כ- 200 ₪. הנאשם טען בפני שירות המבחן, כי לא היה מודע לכך שמדובר בסם מסוכן, כי סבר שמדובר בכדורי ויאגרה וכי המעשה אינו אסור. הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לביצוע העבירה, שלל נזקקות טיפולית והביע רצון לסיום ההליך הפלילי. על אף השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת פיקוח המעצר, התרשם שירות המבחן כי הוא נעדר מוטיבציה להמשך הליך טיפולי לצורך עריכת שינוי משמעותי בחייו. שירות המבחן המליץ להימנע מענישה מחמירה של מאסר בפועל, על מנת שהנאשם לא ייחשף לחברה עבריינית וכדי למנוע פגיעה בהיבט התעסוקתי וביכולת שלו לפרנס את משפחתו. הומלץ לגזור עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד עונשים מותנים.

4. ביום 27.1.19 אפשר כב' השופט כדורי לנאשם לשוב לפגישה נוספת בשירות המבחן על מנת שתיבדק טענתו, לפיה הוא מעוניין בטיפול.

5. תסקיר משלים מיום 26.2.19 מלמד כי במפגש נוסף שנערך עמו, הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן ונטל אחריות על מעשיו. הוא הסביר כי התקשה לקבל אחריות קודם לכן, בשל חששו מפני עונש מאסר בפועל, אשר בעקבותיו יעדר מביתו וילדיו יתקשו להסתדר ויידרדרו לעבריינות. הנאשם הביע בפני שירות המבחן הסכמה להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי כיום, הנאשם מתמודד עם מצב כלכלי קשה המהווה גורם מגביר מסוכנות, אך יחד עם זאת הוא חש אחריות לפרנס את משפחתו וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. שירות המבחן התרשם כי נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי היא חיצונית, מתוך חששו מעונש מאסר בפועל. שירות המבחן שב והמליץ על הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד צו מבחן לשנה.

6. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שמונה - עשר לשלושים וארבעה חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשם עשרים חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ולהורות על חילוט רכבו של הנאשם, אשר שימש לביצוע העבירה. ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירה הן בשל טיב הסם הנמנה על הסמים הנחשבים "קשים", הן בשל הכמות הגדולה, יחסית, שהחזיק הנאשם מתוך כוונה לסחור בו. עוד הודגש חלקו המרכזי של הנאשם בעבירה, תוך השוואה לחלקו של השותף כפי שנקבע בגזר הדין שניתן בעניינו.

7. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן לשנה ותמך עמדתו בפסיקה. ב"כ הנאשם הדגיש את היעדרו של עבר פלילי, את מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם, את העובדה ששהה במעצר ממש במשך חודש וחצי, ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך כשלושה חודשים. עוד הודגשו הבעיות הרפואיות מהן סובל הנאשם ודאגתו לפרנסת משפחתו. ב"כ הנאשם הסכים לחילוט רכבו של הנאשם ששווי כ- 20,000 ₪.

8. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו, אמר שמבין כי טעה ומשלם על כך מחיר משמעותי הבא לידי ביטוי, בין היתר, בתנאים המגבילים שבהם הוא מצוי, ללא יכולת של ממש לסייע בפרנסת משפחתו. הנאשם הביע רצון לסיום

ההליך הפלילי.

מתחם העונש ההולם

9. עבירות הסמים פוגעות בביטחון ובריאות הציבור בשל הנזקים הישירים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, ובשל הנזקים העקיפים שנגרמים כתוצאה מהצורך לממן את השימוש בסם, לעיתים גם בדרך של ביצוע עבירות פליליות נוספות.

10. מטעמים אלה יש לפעול על מנת למגר את תופעת הסחר בסמים. תפקידו של בית המשפט במלחמה בנגע הסמים הוא להביע גינוי כנגד המספקים, המייבאים והמפיצים סמים מסוכנים באמצעות ענישה מחמירה. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ' אלנשמי** (פורסם בנבו 6.9.06):

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסמים. הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונוח לעשיית רווחים נכבדים. ענישתם של מי שסחרו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות - על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים אלא גם את הסיכון של שהיה ממושכת מאחורי סורג וברח".

11. הנאשם ניסה לסחור בסם מסוכן מסוג MDMA שהוא בעל השפעות הרסניות על בריאותו של המשתמש וביכולתו להסב נזקים שונים, לעיתים בלתי הפיכים הבאים לביטוי, בין היתר, בהפרעות נפשיות, הפרעות בתפקודי הלב, עליה משמעותית בחום הגוף ועוד. נזקים אפשריים אלה נסקרו בהרחבה בת"פ (ב"ש) 8113/08 **מדינת ישראל נ' בודרם** (פורסם בנבו 19.11.08) וזכו להתייחסות גם בפסק דינו של כב' השופט כדורי בעניינו של שאדי (ת"פ 56179-03-18 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (8.10.18)).

12. כמות הסמים שניסה הנאשם לסחור בה גדולה. הנאשם החזיק, שלא לצריכתו העצמית 400 טבליות סם מסוכן, שכל אחת מהן היא מנת סם נפרדת, כך שהפוטנציאל הגלום בביצוע העבירה, והנזק שצפוי היה להיגרם אם היה הנאשם מצליח להפיץ את הסמים הוא רב. למרבה המזל העסקה סוכלה כאשר המשטרה התערבה.

13. על שאדי שהורשע בעבירה דומה נגזרו שמונה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס (ערעור על העונש תלוי ועומד כעת לפני בית המשפט המחוזי). בגזר הדין של שאדי נכתבו דברים ביחס לחלקו המרכזי של הנאשם בעבירה ביחס לחלקו של שאדי. על אף האמור, בעת גזירת דינו של הנאשם מוגבל בית המשפט לתשתית העובדתית העולה מתוך כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם בלבד, ואולם גם ממנה עולה כי הנאשם היה הדמות המרכזית באירוע כפי שיפורט להלן; הנאשם הוא שיזם את המפגש עם האחר לצורך ביצוע עסקת הסחר בסם, הוא שמסר לשאדי את הסמים והוא שהורה לו להחזיקם ולהמתין לו בזמן שהוא מציג דוגמה מהם לקונה. בנוסף,

הנאשם הורה לשאדי לברוח עם הסמים שהחזיק עבורו כאשר נתפס על ידי כוחות המשטרה.

14. מעשיו של הנאשם מלמדים על תכנון שקדם להם, ותעוזתו של הנאשם במהלך האירוע מול גורמי אכיפת החוק מלמדת על מידה של מסוכנות הנשקפת ממנו המחייבת שקילת שיקולים של הרתעה אישית.

15. בחינת רמת הענישה בפסיקה מלמדת כי על נאשמים שביצעו עבירות דומות הוטלו, ככלל, עונשים בעלי רכיב משמעותי של מאסר בפועל. ראו למשל רע"פ 777/12 מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 19.3.12); רע"פ 3443/07 מכאווי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 26.7.07); עפ"ג 9979/08 בודרם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 21.4.09); רע"פ 5170/09 אבוטבול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 6.9.09); עפ"ג (י-ם) 18365-03-18 אסייג נ' מדינת ישראל (12.4.18).

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין עשרה לעשרים ושישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים גם פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

העונש המתאים לנאשם

17. הנאשם בן 36, נשוי ואב לחמישה. שקלתי לזכות הנאשם את העובדה שאין לו הרשעות קודמות וכן את הודאתו בכתב האישום והחיסכון בזמן שיפוטי שלצידה.

18. אשר לנטילת אחריות על העבירה, הנאשם התקשה תחילה לקבל אחריות מלאה על מעשיו וצמצם מידת מעורבותו בעבירה. הנאשם אומנם קיבל אחריות על מעשיו בפגישה נוספת שערך עם שירות המבחן ואף הביע נכונות להשתלב בטיפול, ואולם שירות המבחן התרשם כי הנכונות לקבל טיפול היא פורמלית בלבד ומונעת ממניעים חיצוניים ולמעשה הוא נעדר מוטיבציה של ממש לערוך שינוי בחייו. עובדות אלה מקימות חשש כי הנאשם ישוב לבצע עבירות, בפרט על רקע מצבה הכלכלי הירוד של משפחתו ומחייבות מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה האישית.

19. מנגד שקלתי את העובדה שהנאשם מגלה אחריות לפרנסת משפחתו, ואת התרשמות שירות המבחן כי ההליך הפלילי והתנאים המגבילים שהוטלו עליו מהווים עבורו גורם מציב גבול.

20. שקלתי לזכות הנאשם גם את הסכמתו לחילוט הרכב אשר שימש אותו בעת ביצוע העבירה, שיש בה כדי ללמד כי לאורך הזמן הקצר שחלף מאז הגשת התסקיר הראשון, הנאשם הפנים, במידת מה, את הפסול שבמעשיו ואת הצורך לתת את הדין עליהם.

21. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתית המתחם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה - עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 12.2.18 ועד ליום 27.3.18.

ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרור ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט החזקת סמים לצריכה עצמית וכלים.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.4.19 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך ארבעה חודשים מיום שחרורו ממאסר.

22. רכב של הנאשם מסוג פורד פוקוס שמספרו 46-147-61 יחולט לאוצר המדינה.

23. הסם יושמד.

24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר ב' תשע"ט, 17 מרץ 2019, בנוכחות הצדדים.